

OMAWIANIE (5) sb n

o oraz drugie a jasne, pierwsze a oraz e pochylone.

sg N omawianie (3); -é (1), -(e) (2). ◇ G omawiania (1). ◇ I omawianim (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

1. *Interpretacja* (1) : Ius summum, Srogie/ Ołtre práwo/ gdy kto bywa ładzón wedle zwieršchnego omawiania łtátutu/ nie przyjmuyąc okoliczności. *Mącz* 178d.

2. *Mówienie źle o kimś lub o czymś, potwarz; detractio Mymer*¹ (4) : *Mymer*¹ 34v; tę potwarz [nauka o biegach niebieskich] nád inłze zówłze ćierpi. kthorzy ludzie tym omawianim/ práwie wyrażáią przyczinę nienawłci łwoiey *LeovPrzep* av.

W połączeniach szeregowych (2): *OpecŻyw* 43v; tez yne włzifłky złe ządze ku bliznemu náłfemu/ iako iełt/ gniew/zawylc/ nienawylc/ przeklinanie/ vrąganie/ omawianie/ młczenie/ podułczenie/ y włzelki gniew ku bliznemu naumilłe náłzym *SeklKat* Iv.

Synonimy: 2. obelżenie, potwarz.

Cf **OBMAWIANIE, OMAWIAĆ**

AK